

Zpráva z odborné praxe

Michal Horáček

MC4

Základní informace o České republice, tranzitních zemích a cílové zemi, ostrovu Pag, městech Pag a Novalja, kempu Straško

Česká republika

je vnitrozemský stát ležící ve střední Evropě. Sousedí na západě s Německem (délka hranice 810 km), na severu s Polskem (762 km), na východě se Slovenskem (252 km) a na jihu s Rakouskem (466 km). Rozkládá se na území tří historických zemí – Čech, Moravy a části Slezska – a jeho plošná rozloha činí přes 78 tisíc km².

V současnosti má přes 10 milionů obyvatel. Administrativně se dělí na 14 samosprávných krajů a jeho hlavním městem je Praha.

Počátky samostatného českého státu spadají do druhé poloviny 9. století (Velká Morava). V letech 1526–1918 byly české země včleněny do rakouské monarchie, v letech 1918–1992 (kromě druhé světové války) byly součástí Československa.

Svrchovaný český stát byl formálně obnoven 1. ledna 1969 pod názvem Česká socialistická republika (od roku 1990 jen Česká republika) jako součást federativní Československé socialistické republiky, od roku 1990 nesoucí název Česká a Slovenská Federativní Republika. Ta 1. ledna 1993 zanikla, čímž se Česká republika stala samostatným státem; zároveň nabyla účinnosti Ústava České republiky.

Česká republika je demokratický stát s liberální ústavou a politickým systémem založeným na svobodné soutěži politických stran a hnutí. Hlavou státu je prezident republiky, vrcholným zákonodárným orgánem je dvoukomorový Parlament České republiky. Česko je členským státem Severoatlantické aliance (NATO) a Evropské. Je také jedním ze států Visegrádské skupiny.

Slovenská republika

Hlavní město: Bratislava

Rozloha: 49 035 km²

Nejvyšší bod: Gerlachovský štít (2 655 m n. m.)

Počet obyvatel: 5 396 168

Hustota zalidnění: 103 ob. / km²

Jazyk: slovenština, regionálně maďarština, rusínština, čeština

Národnostní složení: Slováci (85,8%), Maďaři (9,7%), Romové (1,7%) Rusíni, Češi

Státní zřízení: republika

Vznik: 1. ledna 1993 (rozdělením Československa)

Prezident: Ivan Gašparovič

Premiér: Robert Fico

Měna: Euro (EUR)

Slovenská republika je vnitrozemský stát ležící ve střední Evropě. Slovensko hraničí s Českem (252 km) a Rakouskem (91 km) na západě, s Maďarskem (677 km) na jihu, s Ukrajinou (97 km) na východě a s Polskem (444 km) na severu. Slovensko je členskou zemí Evropské unie, NATO a OSN.

Ačkoliv Slovensko má svou kulturou, obyvatelstvem a jazykem velmi blízko k Česku, dějiny této země se neshodují s českými. Slověni (pozdější Slováci) na rozdíl od Čechů nevytvořili po rozpadu Velké Moravy svébytný státní útvar. Od začátku 10. století až do roku 1918 bylo toto území součástí Uherského království, v němž vládnoucí vrstvu tvořili Maďaři, popř. pomadžarštění Slované (Slováci, Chorvati) a Románi (Rumuni, Valaši, Sikelové). Slovenština a maďarština se vzájemně značně ovlivnily. V 19. století zde začalo, podobně jako v jiných zemích Evropy, národní obrození, v jehož průběhu se mezi slovenskou a českou inteligencí v jistém křídle prosadil názor o „dvou větvích jednoho národa“. To nakonec vyústilo ve společný boj za samostatnost a vytvoření Československa, které přes různé peripetie vydrželo až do konce roku 1992. Od 1. ledna 1993 mají Slováci poprvé[[zdroj?](#)] v dějinách (nepočítaje mezinárodně uznanou Slovenskou republiku, tzv. Slovenský štát za druhé světové války) svůj plně samostatný stát.

Maďarsko

[/wiki/Soubor:EU_location_HUN.png](#)

Hlavní město: Budapešť

Rozloha: 93 030 km²

Nejvyšší bod: Kékes (1 015 m n. m.)

Počet obyvatel: 10 035 000

Hustota zalidnění: 109 ob. / km²

Jazyk: maďarština

Národnostní složení: Maďaři, Němci, Rumuni, Romové [1]

Státní zřízení: parlamentní republika

Vznik :16. listopadu 1918 (rozpad Rakouska-Uherska)

Prezident: László Sólyom

Předseda vlády: Gordon Bajnai

Měna :forint (=100 fillérů) (HUF)

Maďarská republika, je vnitrozemský stát ležící ve střední Evropě. Maďarsko hraničí s Rakouskem (366 km) a Slovinskem (102 km) na západě, s Chorvatskem (329 km) a Srbskem (151 km) na jihu, s Rumunskem (443 km) a Ukrajinou (103 km) na východě a se Slovenskem (677 km) na severu. Maďarsko je členskou zemí Severoatlantické aliance (NATO), členskou zemí Evropské unie, Visegrádské skupiny a mnoha dalších mezinárodních organizací.

Pro mnoho lidí je Maďarsko zemí lázní, vína a ostrých jídel. To vše je pravda.

Maďarsko tak získalo svou tvář vlivem jižních kultur, ale i z poznatků z cesty do Evropy a původnímu domovu Maďarů na Uralu. Asi nejtypičtějším znakem jejich nemístního původu je jazyk. Maďarština, která je z Ugrofinské jazykové skupiny, je podobná několika jazykům, kterými se ještě dnes mluví zejména na severu Evropy. Nejpodobnější jazyky jsou v dnes ruském Chantymansijském autonomním okruhu. Maďaři, vedení Arpádem přišli do Evropy koncem 9. století . Od té doby jsou Maďaři a jejich Maďarsko nedílnou součástí Evropy. Novodobé dějiny Maďarska jsou například těsně spjaty s českými, slovenskými i balkánskými dějinami.

Dnešní Maďarsko je pouze část historického Uherska. Velká část tzv. Maďarského království totiž byla po první světové válce kvůli smlouvě v Trianonu připojena k sousedním státům, většinou zcela nově vzniklých. Severní část byla připojena k Československu, východní Sedmihradsko k Rumunsku, jižní část ke Království Srbů, Chorvatů a Slovinců. Západní Burgenland byl připojen k Rakousku. Rozdělení bylo většinou podle administrativního dělení Uherska (případ Horních

Uher) nebo podle národnostního složení (např. Burgenland).

Chorvatsko

Hlavní město: Záhřeb

Rozloha: 56 542 km²

Nejvyšší bod: Sinjal (1831 m n. m.)

Počet obyvatel: 4 496 248

Hustota zalidnění: 78 ob. / km²

Jazyk: chorvatština, srbochorvatština - (diskutabilní)

Národnostní složení Chorvati, Srbové, Bosňáci

Státní zřízení republika

Vznik vyhlášeno 25. června 1991 (rozpad Jugoslávie)

Prezident Stjepan Mesić

Předseda vlády Jadranka Kosorová

Měna kuna (100 lipa) (HRK)

(starší název Charvátsko, chorvatsky Hrvatska) je nástupnický stát bývalé Jugoslávie, který se geograficky nachází na pomezí střední a jihovýchodní Evropy. Jeho sousedy jsou Slovinsko, Maďarsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina a Černá Hora. Hlavním městem je Záhřeb.

Úřední název státu zní od června 1990 Republika Hrvatska.

Chorvatsko je republikou v čele s prezidentem. Výkonnou moc zastávají prezident (volen na 5 let), předseda vlády, Rada ministrů (vláda); zákonodárnou moc: jednokomorový parlament (Sabor – 100-160 poslanců, 4leté volební období).

Chorvatsko je pro Čechy jedna z nejnavštěvovanějších zemí (Jaderské moře).

Turistická místa [/wiki/Soubor:Hvar_hvar_2.jpg](#)

-Hvar-ostrov

-Národní park Krka

- celé Jadranské pobřeží s četnými ostrovy je velmi lákavé - města Rijeka, Split, Zadar, Makarska a další

-Plitvická jezera - soustava jezer ve vápencové krajině.

Slovinsko

Hlavní město: Lublaň

Rozloha: 20 253 km²

Nejvyšší bod: Triglav (2864 m n. m.)

Počet obyvatel: 2 019 392

Hustota zalidnění: 95 ob. / km²

Jazyk: slovinština

Státní Vznik: vyhlášena 25. června 1991, uznána 8. října 1991 (nezávislost na Jugoslávii)

Prezident: Danilo Türk

Předseda vlády: Borut Pahor

Měna: euro (EUR)

Slovinsko-oficiálně Republika Slovinsko (slovinšsky Republika Slovenija), je alpský stát ve střední Evropě. Samostatné Slovinsko vzniklo roku 1991 jako jeden z nástupnických států Jugoslávie. Slovinsko je členem OSN, Evropské Unie a NATO.

Slovinsko je přímořský stát na pomezí Balkánu a střední Evropy. Jeho rozloha je 20 253 km². Severní část země zasahuje do jižní části Alp, východní oblast Prekmurje do Panonské pánve a jihozápadní pobřežní část zahrnuje i část Istrie. Slovinsko hraničí s Rakouskem (324 km) na severu, s Maďarskem (102 km) na východě, Chorvatskem (546 km) na jihu a Itálií (235 km) na západě. Na jihozápadě má přístup k Jaderskému moři (47 km).

Celkový počet obyvatel Slovinska byl v červenci 2007 2 019 392. Podíl městského obyvatelstva na těchto dvou milionech čítá 54,16 %. Největším slovinským městem je hlavní město Lublaň (Ljubljana) s 271 000 obyvateli. Další velká města jsou Maribor, Celje, Kranj, Novo Mesto, Koper, Nova Gorica a Murska Sobota.

Turistika

Turisticky zajímavá místa: Lublaň, Škofja Loka, Kranjska Gora, Bled, Bohinj, Dovje-Mojstrana, Julské Alpy, Savinjské Alpy, Karavanky, Kras s Postojnou a Lipicí, Radenci, Hrastovlje, Maribor

Rakousko

Hlavní město: Vídeň

Rozloha: 83 871 km²

Nejvyšší bod: Grossglockner (3 798 m n. m.)

Počet obyvatel: 8 260 000

Hustota zalidnění: 98 ob. / km²

Jazyk: němčina

Státní zřízení: spolková republika

Vznik: 1918 (Rozpad Rakousko-Uherska)

Prezident: Heinz Fischer

Předseda vlády: Werner Faymann

Měna: Euro (EUR)

Rakousku-(oficiální název zní Republika Rakousko, německy Republik Österreich) je vnitrozemská federativní republika ležící ve střední Evropě. Skládá se z 9 spolkových zemí. Hraničí s Lichtenštejnskem (délka hranice 35 km) a Švýcarskem (164 km) na západě, s Itálií (430 km) a Slovinskem (330 km) na jihu, s Maďarskem (366 km) a Slovenskem (91 km) na východě a s Českem (466,1 km) a Německem (784 km) na severu. Rakousko je členskou zemí Evropské unie. Největší města jsou Vídeň(hlavní město), Štýrský Hradec, Linec, Salzburg a Innsbruck. Oblíbenými turistickými cíli jsou Vídeň, Salzburg a Innsbruck, a také Zell am See, Grossglocknerská vysokohorská silnice a Kitzbühel.

Přibližně 60 % země je hornaté povahy a má podíl na Východních Alpách (především Tyrolské Střední Alpy, Vysoké Taury a Nízké Taury, Severní vápencové Alpy, Jižní vápencové Alpy a Vídeňský les). V Horních a Dolních Rakousech, severně od Dunaje leží část starého pohoří Českého masivu, které zasahuje dále do Česka a Bavorska. Na východních hranicích leží pohoří Malé Karpaty.

Velké nížiny leží na východě podél Dunaje (především Alpské předpolí a Vídeňská pánev s Moravským polem), ale i na jihu ve Štýrsku, které je pro podobnost své krajiny s italským Toskánskem nazýváno také Štýrská Toskána. Z celkové plochy Rakouska (83 871,1 km²) připadá na kopce a nížiny přibližně jedna čtvrtina. Pouze 32 % leží níže než 500 m. n. m. 43 % rozlohy je zalesněno. Nejnižším položeným místem je Hedwighof (okres Apetlon – Burgenland) 114 m

n.m. Naproti tomu nejvýše položeným místem je vrchol Grossglockner (3798 m n.m.).

ostrov Pag

(chorvatsky otok Pag, italsky isola di Pago) je ostrov, který patří do skupiny Kvarnerských ostrovů v Chorvatsku. Severní část ostrova administrativně náleží k Licko-senjské župě, jižní k župě Zadarské. Největším sídlem ostrova je město Pag.

Ostrov je velmi protáhlý ve směru severozápad-jihovýchod – při délce 60 km se šířka pohybuje od 2 do 10 km – a zaujímá plochu 285 km². Od pevniny je po délce oddělen Velebitským průlivem (Velebitski kanal), od ostrova Rab na severu Pažským průlivem (Paški kanal), na jihovýchodním konci ho cca 340 m dlouhý Pažský most (Paški most) (bez poplatku) spojuje z mysu Fortica přes Ljubačskou úžinu (Ljubačka vrata) s mysem Ošljak na pevnině. Jinak se lze na ostrov dopravit také trajektem Prizna-Žigljen nepřetržitě (cca po 1 hodině), další lodní linka funguje mezi městy Karlobag a Pag.

Pobřeží ostrova je rozčleněno několika hlubokými zálivy a jeho celková délka tak dosahuje 269 km, z toho 84 km připadá na oblázkové a písečné pláže. Na jihovýchodě ostrova leží krasová jezera Velo blato a Malo blato. Nejvyšším bodem ostrova je Sveti Vid (348 m). U města Pag se rozkládají velké saliny (Paške solane) o ploše přes 3 km², z nichž se odedávna odpařováním mořské vody získává sůl. 33 000 tun získaných každým rokem představuje 2/3 produkce soli v Chorvatsku.

Žije zde přes 8 tisíc obyvatel.

Města

Největšími sídly jsou historické město Pag ve střední části ostrova a hlavní turistické letovisko Novalja na severozápadním pobřeží. Dalšími oblíbenými letovisky jsou Mandre, Stará Novalja či Potočnica. Celkový počet obyvatel ostrova se pohybuje kolem 8 000, hlavními zdroji obživy jsou rybářství, získávání soli, vinařství a turistický ruch.

město Pag

Ve starověku obýval ostrov ilyrský kmen Liburnů, později podrobených Římany. Hlavním sídlem byla tehdy Cissa (dnešní Caska) při severozápadním konci Pažské zátoky. Toto město zaniklo někdy ve 4. století n. l., kdy po zemětřesení kleslo pod

vodu. Později se centrum osídlení přesunulo do střední části ostrova, dnešní lokality Stari grad. Toto sídlo, zvané Pagus (latinsky „vesnice“), leželo o něco stranou od města dnešního. Poprvé se připomíná roku 976, kdy je chorvatský král Štěpán Držislav dobyl na Byzantincích. Roku 1244 uherský a chorvatský král Béla IV. povýšil Pag na královské město. Další městská práva potvrdil Pagu král Ludvík I. Veliký roku 1376. Dlouholetá rivalita měst Pagu a Zadru skončila těžkou vojenskou porážkou pažských a zpusošením města v roce 1394. Roku 1403 byla okolní část Dalmácie včetně Pagu prodána Benátkám.

V období rostoucí turecké hrozby se místní obyvatelé rozhodli přesunout město na nové místo, vzdálené asi 3 km severněji. Tak začala 18. května 1443 výstavba dnešního města, na jehož projektování se podílel nejvýznamnější soudobý chorvatský stavitel Juraj Dalmatinac. Díky tomu je Pag jedním z mála plánovitě navržených měst v Dalmácii. Pozdně gotické a renesanční stavby a sít' pravidelných uliček dnes lákají velké množství turistů. Pozůstatkem starého města je kostel sv. Jiří, od něhož se každým rokem 15. srpna koná pouť do kostela Nanebevzetí Panny Marie v novém Pagu. Na přelomu 19. a 20. století čítalo město 4 700 obyvatel, ale tento počet se záhy začal snižovat, k čemuž přispěla i plíseň, která zničila vinice v roce 1905. Mnoho lidí emigrovalo do zámoří.

Kultura a umění

Pro město Pag je typická pažská krajka, která byla prohlášena za chráněnou kulturní památku. Tradice její výroby sahá až do 16. století.

město Novalja

velká zemědělská a rybářská obec a přístav (2 000 obyv.) ve stejnojmenné zátocce na jihozápadním pobřeží ostrova Pagu. Novalja leží při hlavní ostrovní komunikaci, 7 km od trajektu v Žigljenu. V okolí jsou pěkné lesy.

Novalja má výrazné turistické zaměření s četnými možnostmi ubytování a zábavy. Mnoho restaurací, gastronomická nabídka je zaměřena na místní speciality (jehňata na rožni, ryby, plody moře - hlavně mlže, pažský sýr).

Historie a památky

V blízkosti Novalje stálo římské město Cissa. Římská Novalia byla jižním přístavem města Cissy. Zachovaly se pozůstatky plastik a nápisů. Podrobněji viz Výlety.

Raritou obce je starý římský podzemní vodovod, kterému se tu místně říká Talijanova buža (Italova díra). Římané jej vytesali ve skále v 1.stol.n.l. Byl dlouhý

1042 m o průměru cca 60 cm. Má 9 nadzemních otvorů (tzv. větráky), ten nejvýše položený je 44 m nad zemí. Vodovod zásoboval pitnou vodou obec a voda z něj sloužila i všem řemeslníkům v obci; používalo se jí i k zásobování lodí vodou. Koncem antiky ztratil vodovod svou funkci a úplně se na něj zapomnělo. Znovuobjeven byl až v 19.stol., začátkem 20.stol byl dokonce několikrát v provozu. Dnes je turistickou zajímavostí a může se vidět v délce 150 m; na další revitalizaci vodovodu se pracuje. Přístup je z Městského muzea (Gradski muzej, ul. Kralja Zvonimira). V muzeu jsou k vidění různé antické předměty nalezené při archeologickém průzkumu a dále výstava fotografií z vraku potopené antické lodi, které vezla v 1. stol. př. n. l. náklad plně zachovalých antických amfor a potopila se u břehů ostrova v zátoce Vlaška mala v blízkosti trajektového přístavu Žigljen (viz tematický článek: Nejnovější archeologické objevy na Jadranu). Gotický kostel Matky Boží (Majka Božje), přestavěný barokně, stojí na místě velké raně křesťanské baziliky (z ní se zachovaly základy a dva relikviáře ze 4. stol.).

Zadar

Zadar je město v Chorvatsku, na pobřeží Jaderského moře v severní Dalmácii, 200 km jižně od Záhřebu. Má 72 718 obyvatel a patří tak k větším chorvatským městům. Zadar je správním centrem stejnojmenné župy.

V nejstarších dobách se město nazývalo Iader (nijak nesovisi se jménem moře), později Diadora. Druhé -a- ve slově Zadar je pohyblivé, takže správné skloňování je do Zadru, v Zadru atp. Použití tvaru Zadaru je však v češtině též přípustné. V dřívějších dobách se pro Zadar užívalo také italského názvu Zara.

Už v době 9. století př. n. l. byl dnešní Zadar osídlen ilyrským kmenem Liburnů. V dobách těsně před přelomem našeho letopočtu Zadar připadl do správy Římské říše, kde však měl svojí autonomii. Po pádu západořímské říše se stal centrem Dalmátské provincie ve Východořímské (Byzantské) říši a sídlem jejího správce. Po vpádu Slovanů do Dalmácie přetrval Zadar pod správou Byzance a stal se jedním z center zbývající latinské populace. Byzantská říše v oblasti postupně ztrácela vliv a o strategicky významné město usilovala Benátská republika. Než dosáhla na trvalo svého cíle, město se osamostatnilo a na začátku 11. století sem pronikli sem Chorvaté, kteří Zadar s přestávkami ovládali. Slované potomkům římských měšťanů v Dalmácii říkali Latini. Později ve 12. století válčil Zadar častokrát s Benátkami, po několika útocích ale prohrál a byl vypleněn vojsky Benátek a čtvrté křížové výpravy. Následovalo několik povstání, ale stejně došlo k připojení Zadaru pod uherskou vládu. Ta ho o několik století později prodala zpět Benáťanům. Nová benátská vláda zrušila městu jeho autonomii, což vedlo ke

stagnaci. Po pádu Benátské republiky na konci 18. století připadl pod správu Rakouska, později pod správu Rakouska-Uherska. Po první světové válce se roku 1920 stal podle Rapallské smlouvy součástí Itálie. Za druhé světové války byl jako důležitá fašistická pevnost mnohokrát bombardován britským a americkým letectvem. Po osvobození roku 1944 byl Zadar v rámci Chorvatska začleněn do Jugoslávie. Po válce se stalo město turistickým centrem. To však trvalo ale jen do balkánské války v roce 1991, kdy byl ostřelován Jugoslávskou lidovou armádou, která dva roky obléhala město.

Památky

V Zadaru jsou pozůstatky z dob římské vlády, jsou to hlavně části opevnění, z nichž však byla většina zbořena za dob rakouské nadvlády. Také se zachovalo římské fórum, chrám a bazilika a mnoho kostelů a klášterů ze středověku.

kemp Straško ****

Kemp patří mezi největší na Jadranu a leží přímo u moře. Nachází se pouze 1 km jižně od Novalje. Za poslední dva roky prošel rozsáhlou rekonstrukcí. Byly zde nově vybudované toalety a sprchy na špičkové úrovni, nechybí zde ani restaurace, pizzerie, pivnice, internetová kavárna, super market, pekárna a sprchy na pláži se sladkou vodou. Kemp je rozdělen na dvě části, menší část je nudistická FKK. Ubytovat se zde můžete v luxusních Mobil-homech, v chatičkách nebo ve vlastních karavanech a stanech.

Měna v Chorvatsku

základní měnou v Chorvatsku je Kuna.
1Kuna=100 lipa

Kurzy v Chorvatsku

(PRIVREDNA BANKA ZAGREB)

1EURO=7,26KUNA
1KUNA=2,7KČ

Důležitá telefonní čísla

-Policie 92
-Hasiči 93
-Zachránná služba 94

-pomoc motoristům na cestách 987

Pracovníci Cestovní kanceláře IVE-RIA TRAVEL

Mgr. Iveta Kováčsová - delegát

Zuzana Kováčsová - pomocný delegát

Itinerář cesty

cesta do Chorvatska

datum a čas	místo	činnost
09.09.2009 16/35	Ústí nad Labem-areál OBI	odjezd
09.09.2009 18/25	Praha-Benzina	první zastávka
09.09.2009 18/50	Praha-Benzina	odjezd
09.09.2009 21/30	Břeclav-Shell	druhá zastávka
09.09.2009 22/00	Břeclav-Shell	odjezd
09.09.2009 22/15	hranice Česko-Slovensko	přejezd hranic
09.09.2009 23/05	hranice Slovensko-Maďarsko	přejezd hranic
10.09.2009 01/53	hranice Maďarsko-Slovinsko	přejezd hranic
10.09.2009 02/04	hranice Slovinsko-Chorvatsko	přejezd hranic
10.09.2009 02/30	OMV Chorvatsko	třetí zastávka
10.09.2009 02/50	OMV Chorvatsko	odjezd
10.09.2009 06/35	odpočívadlo FIFON-Chor.	čtvrtá zastávka
10.09.2009 06/55	odpočívadlo FIFON-Chor.	odjezd
10.09.2009 07/30	ostrov Pag	příjezd
10.09.2009 08/20	kemp Straško	konec cesty

Dopravce: autobus KAROSA IVE-RIA TRAVEL

SPZ:1U6 0644

Řidiči: Kryl,Laštůvka

stav tachometru před cestou: 367 600 km

stav tachometru po cestě: 368 735 km

cesta z Chorvatska

datum a čas	místo	činnost
-------------	-------	---------

19.09.2009 18/45	kemp Straško	odjezd
19.09.2009 22/55	benzina Zahřeb	první zastávka
19.09.2009 23/25	benzina Zahřeb	odjezd
20.09.2009 00/15	hranice Chorvatsko-Slovinsko	přejezd
20.09.2009 01/10	hranice Slovinsko-Rakousko	přejezd
20.09.2009 03/50	Vídeň-benzina AGIP	druhá zastávka
20.09.2009 04/20	Vídeň-benzina AGIP	odjezd
20.09.2009 05/20	hranice Rakousko-ČR	přejezd
20.09.2009 07/55	Praha-benzina PAP OIL	třetí zastávka
20.09.2009 08/25	Praha-benzina PAP OIL	odjezd
20.09.2009 10/15	Ledvice	zastávka
20.09.2009 10/25	Ledvice	odjezd
20.09.2009 11/00	Ústí nad Labem-areál OBI	konec cesty

Dopravce:	PELÁN BUS
	SPZ: 5U6 0067
Řidiči:	Sekáč, neznámý
stav tachometru před cestou:	není znám
stav tachometru po cestě:	není znám
délka trasy:	1120 km

Animáční programy

1. animační program

Pod vedením Lukáše Přenosila a Heleny Korecové-hra Slovní fotbal.

2. animační program

Pod vedením Jarmily Zatírandové a Zuzany Stoicové-karetní hry.

3. animační program

Pod vedením Zuzany Veselé-hra piškvorky.

4. animační program

Pod vedením Nikoly Rážkové a Kateřiny Zubákové-hra aktivity.

5. animační program

Pod vedením Michala Horáčka a Lucie Chovojkové-hra Tichá pošta.

6.animační program

Pod vedením Adély Jarkovské a Alice Plickové-hra Hledání pokladu kempu Straško.

7.animační program

Pod vedením Olgy Selčanyové a Zuzany Kovácsově-hra Kufr.

8.animační program

Pod vedením Sabiny Bělochové a Jany Michelové-hra Twister.

9.animační program

Pod vedením Barbory Semerádové-kvíz na téma ČESKO.

Nejvíce se mi líbil animační program pod vedením Adély Jarkovské a Alice Plickové.Ostatní programy byly také dobře připravené,ale tento byl originální a nejvíce mě zaujal.

Mimořádné situace

V noci ze 16.9.2009 na 17.9.2009 silý dešť a bouře.

Žádné úrazy ani onemocnění.

Zhodnocení odborné praxe v Chorvatsku

Nápad uspořad odbornou praxi v zahraničí byl velmi dobrý nápad.Mělo to mnoho pozitivního,ale taky svá negativa.Pozitivní bylo,že jsme viděli jaké úkoly musí plnit delgát zájezdu,jak se provozuje recepce kempu,jak se ubytovávají náštěvníci kempu,jak se tvoří animační program,jak se chová průvodce.Negativem podle mého názoru bylo to,že si nás(praktikantů) delgát zájezdu dostatečně nevšímal a nepoučoval nás o svých činnostech.Největší práci v tomto směru podle mého nározu plnili naši učitele-pan Mgr.Pavel Patyk a pani Ing.Zora Vazačová.Jinak bych chtěl praxi hodnotit jako skvělý zážitek,zkušenost a doporučit ji dalším ročníkům.